

Άρειος Πάγος 530/1978, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 27/79 σελ. 382

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα. - Έννοια κατά το άρθρ. 1 ν. 551/1915. - εφαρμογή και σε ναυτικούς. - μηχανικός πλοίου. - κολύμβηση στη θάλασσα μετά τη διακοπή εργασίας για καθαρισμό του σώματος και για να βγει στην παραλία και επικοινωνήσει τηλεφωνικά με την οικογένειά του. - απότομη καρδιακή προσβολή και πνιγμός. - θεωρείται εργατικό ατύχημα.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. ΗΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Π. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Γ. Τρίμης, Γ. Κινινής

Επειδή, κατά την έννοιαν του άρθρ. 1 του διά του β.δ. της 24.7/25.8.1920 κωδικοποιηθέντος ν. 551/1915, όστις διετηρήθη εν ισχύϊ διά του άρθρ. 38 του Εισ ΝΑΚ και μετά την έναρξιν της ισχύος του Κώδικος τούτου και ο οποίος, κατά το άρθρ. 1 εδ. β' και 66 του περί κώδικος ιδιωτικού ναυτικού δικαίου ν. 3816/1958, εφαρμοστέος είναι και επί των ναυτικών, ως ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος θεωρείται και ο θάνατος του ναυτικού, εάν είναι αποτέλεσμα εκτάκτου και αιφνιδίας επενεργείας εξωτερικού αιτίου, ασχέτου μεν προς την σύστασιν του οργανισμού του παθόντος και προς την βαθμιαίαν και προοδευτικήν εξασθένησιν και φθοράν αυτού, ως εκ της φύσεως και του είδους της παρεχομένης εργασίας και των συμφύτων προς αυτήν δυσμενών επαγγελματικών όρων, συνδεομένου, όμως, με την εργασίαν αυτήν, ως εκ της εμφανίσεώς του εν τη εκτελέσει ή εξ αφορμής αυτής, υπό την αυτονόητον προϋπόθεσιν ότι το εξωτερικόν αίτιον τούτο είναι, εν όψει των εκάστοτε συντρεχόντων περιστατικών, η πρόσφορος αιτία της επελεύσεως του θανάτου. Κατά την έννοιαν της διατάξεως ταύτης ως εξ αφορμής της εργασίας επελθόν εργατικόν ατύχημα θεωρείται και εκείνο όπερ δεν είναι άμεσος συνέπεια της εκτελέσεως της εργασίας, συνδέεται όμως, μετ' αυτής διά σχέσεως αιτίου και αποτελέσματος εκ του λόγου ότι, λόγω της εργασίας εδημιουργήθησαν αι ιδιαίτεροι εκείναι αναγκαίαι, διά την επέλευσίν του, πραγματικάι συνθήκαι, αι οποίαι δεν θα ελάμβανον ύπαρξιν άνευ της εργασίας(1). Εν προκειμένω το Εφετείον, ως εκ της προσβαλλομένης αποφάσεώς του προκύπτει, εδέχθη μετ' ανέλεγκτον εκτίμησιν των αποδείξεων, τα εξής: Ο σύζυγος και πατήρ των αναιρεσιβλήτων Ε.Μ.** ήτο ναυτολογημένος, ως μηχανικός, επί του ευρισκομένου εις τον όρμον Διακοφτού των Κυθήρων και ασχολουμένου με την ανέλκυσιν ναυαγίων, υπό ελληνικήν σημαίαν, ρυμουλκού πλοίου της αναιρεσειούσης "Διάς Ι". Περί την 12ην μεσημβρινήν ώραν της 1.8.1975 και ευθύς μετά την διακοπήν της εις το μηχανοστάσιον εργασίας του και προ της λήψεως του γεύματός του, διά να καθαρίση, ελλείπει λουτρού εν τω πλοίω, το σώμα του εκ των συσσωρευθέντων, λόγω του καύσωνος της ημέρας ταύτης και της εργασίας του, ρύπων και ιδρώτος και διά να εξέλθη εις την ακτήν και εκ ταύτης επικοινωνήση, τηλεφωνικώς, μετά της εγκυμονούσης συζύγου του, ελλείπει τρόπου επικοινωνίας μετ' αυτής εκ του πλοίου, κατήλθεν εκ τούτου εις την θάλασσαν και ήρχισε να κολυμβά προς την απέχουσαν περί 250 μέτρα ακτήν, συνοδευόμενος εις την κολύμβησίν του και υπό του, προς τούτο, παρακληθέντος ναύτου του ρυμουλκού

Χ.Μ.** Ενώ ούτοι εκολύμβουν ανέτως, εκ του λόγου ότι αμφοτέροι εγνώριζον να κολυμβούν, αιφνιδίως, εις απόστασιν 30 μέτρων από της ακτής, ο πατήρ και σύζυγος των αναιρεσιβλήτων εκινήθη, ως να προσεβλήθη η καρδιά του, δεν ηδύνατο να ομιλήση και να κινήση χείρας και πόδας και παρά την προσπάθειαν του εις απόστασιν τεσσάρων μέτρων ευρισκομένου, σπεύσαντος εις βοήθειάν του και καλέσαντος και άλλους, προς τούτο, Χ.Μ.** , να τον κρατήση εις την επιφάνειαν της θαλάσσης, εβυθίσθη εντός αυτής όταν δε, τη βοήθεια προστρέξαντος αλιέως και του σπεύσαντος εκ του πλοίου πλοιάρχου, ανεσύρθη, είχεν αποβιώσει. Μετά ταύτα το Εφεσίον, αποφανθέν ότι ο θάνατος του πατρός και συζύγου των αναιρεσιβλήτων αποτελεί εργατικόν ατύχημα επελθόν εξ αφορμής της εργασίας του, εδέχθη την αγωγήν τούτων, μετ' εξαφάνισιν της αντιθέτως αποφανθείσης εκκληθείσης αποφάσεως. Ταύτα δεχθέν το Εφεσίον διά πλήρους, σαφούς και μη ούσης αντιφατικής αιτιολογίας, δεν παρεβίασεν, ευθέως ή εκ πλαγίου, την ρηθείσαν διάταξιν, απορριπτέοι δε είναι οι περί του εναντίου πρώτος, τέταρτος και πέμπτος λόγοι αναιρέσεως. (Επικυρώνει την Εφ. Αθ. 2842/1977).

1) Ανάλογες περιπτώσεις βλ. και στις Α.Π. Ολ.Α.Π. 771/75 ΝοΒ 24. 147, Α.Π. 649/74 ΝοΒ 23.184, Σ.Ε. 728/74 ΝοΒ 22.716.